

Kuva 1: Langtang Lirung-huippu (7 227m)

Takkojen perheen nimikkokirje 3/2012

Kathmandu 8.11.2012

Anni, Heikki, Minttu, Santtu ja Siiri Takko

FELM, Lalitpur -3 Jhamsikhel

G.P.O. 8975 E.P.C. 2250

Kathmandu, Nepal

anni.takko@felm.org   heikki.takko@felm.org

"Meidän perheen blogi"

www.takotmaailmankatolla.blogspot.com

Jaimasshii, tervehdys Nepalista!

Viimeisestä nimikkokirjeestämme onkin vierähtänyt jo tovi. Täällä Nepalissa kesän kuuma sadekausi on vaihtunut jo syksyn viileyteen. Viileys on hieman harhaanjohtava ilmaisu, sillä yhä täällä on suomalaisittain kuuma – päivisin noin 25 astetta. Mutta yöt ovat jo muutaman viikon ajan olleet kylmiä, minkä seurauksena talot alkavat myös olla kylmiä. Sisällä joutuu siis pukemaan villatakin päälle, mutta ulkona pärjää t-paidalla. Tämä vain on niin hassua kun Suomessa tilanne on juuri päinvastainen!

Kiitos kaikille meitä muistaneille seurakunnille ja yksittäisille ihmisille. On suuri etuoikeus, että niin moni ihminen siellä Suomessa ajattelee meitä ja rukoilee puolestamme. Kiitos tästä!

Työt

Aloitimme työt täysipainoisesti kesäkuussa. Anni työskentelee kummityön koordinaattorina ja tiedottajana. Tähän työhön on ollut suhteellisen helppoa päästä käsiksi, sillä toimenkuva on selkeä ja työtä on paljon. Ajankäyttö on aiheuttanut jonkin verran päänvaivaa, sillä kun työtä on paljon, on vaikea uutena henkilönä tietää, mikä työ on aina kulloinkin tärkeintä. Tiedottamisen osalta olen saanut jakaa työtä elokuussa tänne tulleen Mia Westerlingin kanssa siten, että hänen vastuullaan on kirkollisesta työstä tiedottaminen ja minun vastuullani on kehitysyhteistyöstä tiedottaminen. Syksy on kuitenkin kulunut enemmän kummityön kuin tiedottamisen parissa. Olen vierailut kummikohteissamme ja laatinut kirjeet kummeille Suomeen. Lähetysseuran kummien tukemat lapset ja nuoret ovat aivan ihania ja vierailut ovat siten hyvin antoisia ja voimaannuttavia. On hienoa huomata, että apu menee perille ja voimme todella saada suuria muutoksia aikaan ihmisten elämässä! Vierailut ja kenttämатkat ovat tämän työn "suola" ja vaikka niiden järjestäminen ja matkustaminen on usein rasittavaa ja aikaavievää, voisi kenttämатkoja tehdä kuinka paljon vain. Kuitenkin suuri osa työajastani kuluu toimistolla tietokoneen parissa.

Kuva 2: Lähetysseuran ”Nepalin kehitysyhteistyönaiset” Chitwanissa.

Kenttämatojen suunnitelemisen ja toteuttaminen on Suomen oloihin nähden todella erilaista. Nepal todellakin on vuoristoinen maa ja maantiet ovat suomalaisen silmin katsottuna usein todella huonossa kunnossa. Milloin mistäkin syystä ruuhkia on myös paljon ja pitkiin odotuksiin on varauduttava. Esimerkiksi matka Kathmandusta Pokharaan Nepalin parasta maantietä pitkin kestää 6-7 tuntia (jos ei ole seisottava jonossa), vaikka matka on vain noin 200km. Lentäen kulkeminen on nopeaa – jos yhteydet toimivat. Joskus Nepalin lentokentillä joutuu odottamaan useita päiviä jatkoyhteyttä. Kirsti Kirjavainen totesikin meille, että jos on menossa kolmen päivän kenttämatkalle, kannattaa varautua kahden viikon poissaoloon! (Varsinkin jos matkat suuntautuvat hyvin kaukaisille alueille, missä kävely on edelleen varmin tapa kulkea.)

Heikki tekee töitä Suomen Lähetysseuran kumppanijärjestössä Sahas Nepalissa. Heikki toimii neuvonantajana ruokaturvaan liittyvissä projekteissa. Heikin on ollut vaikeampi päästä omiin töihinsä käsiksi, sillä maatalous täällä on vielä niin toisella tasolla kuin Suomessa. Nepalissa pieniä jyrkillä vuortenrinteillä sijaitsevia riisipeltoja kynnetään härkien vetämällä auralla ja viljely ja puiminen tapahtuvat usein käsin. Muuten työ

kumppanijärjestön yhteydessä on antoisaa ja Heikki kokee voineensa antaa hyviä vinkkejä varsinkin järjestön hallinnollisiin asioihin liittyen. Osan työajasta Heikki käyttää myös Lähetysseuran toimistolla turvallisuus- ja atk-vastaavana. Erityisesti turvallisuuteen liittyvät asiat vievät paljon aikaa, täällä kun on varauduttava niin luonnonkatastrofeihin kuin poliittisiin uhakuviin. Heikki on tehnyt yhteistyötä muiden pohjoismaisten lähetystöjen kesken.

Kuva 3: Heikki kenttämatkalla (kuva: Saima Nivala)

Työasioihin liittyy myös henkilöstöuutisia, sillä Ben ja Maria (Mia) Westerling saapuivat Kathmanduun elokuussa. Ben aluepäälliköksi ja Mia vastaamaan mm. vapaaehtoistyön koordinoimisesta, vierailijoista ja kirkollisen työn tiedottamisesta. He joutuivat käymään töihin käsiksi heti tulonsa jälkeen ja työtä on riittänyt. Toisaalta tuntuu, että he saivat heti paljon aikaan ja moni asia on täällä nyt järjestyksessä. Me olemme saaneet viettää Benin ja Mian kanssa laatu-aikaa mm. trekkailemalla yhdessä. On mahtavaa liikkua yhdessä Nepal-konkareiden kanssa.

Lähetystyöntekijätiimimme on muutenkin ollut hyvin pieni nyt syksyn aikana, sillä Virtojen perhe on tällä hetkellä Suomessa, jossa heille syntyi kolmas lapsi. Khadgit puolestaan ovat olleet koko syksyn poissa USA:ssa työhön liittyvässä koulutuksessa.

Nepal

Nepal ja Kathmandu tuntuu jo kodiltamme, jossa on hyvä olla, vaikka välillä kyllä väsyttää monen asian toimimattomuus Suomen oloihin verrattuna. Jonkin pikkuaasiankin hoitaminen kaupungilla saattaa viedä tolkuttoman paljon aikaa. Toimistomme työntekijä Mukunda vieraili juuri Suomessa ja oli hyvin innostunut matkastaan. Tänne palattuahan hän on jaksanut moneen kertaan ihmetellä, miten Suomessa liikenne toimii kurinalaisesti, vaikka poliiseja ei näy missään! Tai miten ruoka tuntui aluksi oudolta, kun siinä ei ollut chiliä, suolaa eikä öljyä. Ja miten hiljaista ja puhdasta oli kaikkialla. Oli hauskaa kuulla nepalin kertomia kokemuksia Suomesta ja tunnistaa kokemukset hyvinkin osuviksi, vaikka samalla koimmekin pientä Suomi-ikävä. Koti-ikävä meitä ei muuten ole juuri vaivannut, mutta kaikkia rakkaita ihmisiämme on kyllä ikävä. Lapset puhuvat rakkaistamme paljon. Näin marraskuussa Minttu myös sanoo kaipaavansa lunta – Siiri taas ei lunta taida muistaakaan.

Nepal on kyllä uskomattoman kaunis maa ja olemme iloisia kun olemme voineet paljon nähdä ja kokea tätä maata. Lähetysseuran kehitysyhteistyökumppaneiden palaveri pidettiin lokakuun alussa Chitwanissa, Etelä-Nepalissa, lähellä Intian rajaa. Siellä ei ole enää vuoria ja maisema tuntuu aivan erilaiselta. Vapaa-aikanamme olemme käyneet trekkaamassa ja viimeisin trekki oli lähellä Tiibetin rajaa Pohjois-Nepalissa, keskellä Himalajan vuoristoa. Trekki oli ehkä hieman liiankin jännittävä

lasten kanssa jyrkkine rinteineen ja rotkoineen mutta mahtava kokemus kuitenkin.

Kuva 4: Trekki Langtangilla

Perustuslain laatimisessa viime toukokuussa epäonnistuttiin, joten poliittinen tilanne on yhä epävakaa. Mielenosoitukset ja sulut ovat kuitenkin toistaiseksi rauhoittuneet. Varmasti taas ennen seuraavaa määräaikaa, tai vaaleja, tilanne kärjistyy uudelleen.

Lokakuussa Nepalissa vietettiin hindujen vuosittaista suurinta juhlaa, dashainia. Nyt marraskuussa on vuorossa tihar. Kadut Kathmandussa olivat yhtäkkiä oudon ja ihanan hiljaisia, sillä hyvin moni lähti kotikyläänsä dashainin viettoon. Dashainina hindut palvovat eri jumalia (ymmärtääkseni Durga on yksi dashainin aikaan juhlituimmista jumalista. Durga kuvataan usein monien aseiden kanssa ratsastamassa tiikerillä taistellen pahoja henkiä vastaan). Dashainin viettoon kuuluu perheiden yhdessäolo, jolloin syödään hyvin, ostetaan uusia vaatteita ja perheen isä antaa tikoja perheenjäsenilleen. Lisäksi eläimiä uhrataan tempeleissä. Kathmandunkin kaduilla näkyi hyvin paljon mm vuohia, joita talutettiin narussa pitkänä

jonona tempeleille. Dashainiin kuuluu myös dashain-keinut ja leijojen lennättäminen. Mekin laskimme yhtenä päivänä lasten kanssa, että kerralla näimme katoltamme yhteensä 21 leijaa taivaalla! (Tosin muutaman puuhun kiinni jääneen leijan laskimme myös mukaan.) Dashain kestää 15 päivää, mutta 1., 7., 8., 9. ja 10. päivä ovat hinduille tärkeimmät.

Dashainin jälkeen alkaa tihar, jolloin esim. eri eläimillä on omat juhlapäivät. Eläinten juhlinta liittyy uskomuksiin, joiden mukaan esim koirat vartioivat hindujen taivaanporttia ja että jos variksia kohtelee hyvin, se suojaa perhettä surulta ja kuolemalta. Niinpä koiria juhlintaan yhtenä päivänä, samoin variksia toisena päivänä ja lehmiä omana päivänään. Siirin koulussa järjestettiin suuret tihar-juhlat, jonne mekin koko perhe olimme kutsuttuja ja siten saimme vähän kokea ja nähdä paikallisten juhlatapoja. Tihar on hyvin kaunis juhla valoineen ja väreineen!

Kathmandun ilmanlaatu on syksyin kevään pölyisintä aikaa parempi ja vuoretkin lumihuippuineen taas näkyvät täyttären koko horisontin. Näky sykähdyttää joka kerta.

Lapset ja arki

Minttu ja Santtu käyvät molemmat The British Schoolissa. Minttu on toisella luokalla ja Santtu nursery-ryhmässä. Koulu sujuu hyvin ja he molemmat tykkäävät käydä koulua. Erityisen onnellisia olemme Mintun opettajasta, joka on iloinen ja rento nuori mies. Hänellä tuntuu olevan hyvät välit Mintun kanssa ja usein hän kirjoittaa Mintun vihkoon, miten iloinen on Mintun edistymisestä ja ylipäätään siitä, että Minttu on hänen luokallaan. Vanhempina iloitsemme tästä kovasti, sillä koulun alku oli Mintulle erityisen

haastava: hän joutui aloittamaan tilanteessa, jossa kaksi toka-luokkaa oli yhdistettynä ja uusi opettaja, joka paimensi tätä suurta joukkoa, ei ollut kiinnostunut erityishuomiota tarvitsevista oppilaista.

Siiri on Dilun kanssa kotona ja käy hänen kanssaan kaksi kertaa viikossa kansainvälisessä 2-vuotiaiden leikkiryhmässä. Ryhmä kokoontuu parin viikon välein myös meillä. Lisäksi Siiri aloitti oman ”koulun”, Joy Bellsin, jossa käy kolmena päivänä viikossa kolme tuntia kerrallaan.

Kuva 5: Koko perhe jeepin kyydissä (kuva: Maria Westerling)

Dambar-apulaisemme lähti kesällä Intiaan töihin ja saimme tilalle Ilomäkien apulaisen Marfathin. Marfath kuitenkin sai työluvan Suomeen ja lähti sinne Ilomäkien luo. Nyt meillä työskentelee Dilun lisäksi Deborah-didi. Toivotaan, että nyt ei tulisi apulaisten suhteen henkilövaihdoksia, sillä varsinkin Siirille on hankalaa, jos ihmiset kotona vaihtuvat tiheään. Tällä hetkellä tuntuu, että Siiri on jo täysin hyväksynyt Dilun ja heillä kahdella on tosi hauskaa keskenään! Siiri puhuu kovasti nepalia Dilun kanssa ja aina saamme hämmästellä lasten kielitaitoa. Toisaalta Siiri myös sekoittaa kieliä keskenään ja viimeksi tänä aamuna hän sanoi kovalla äänellä

jonkin tavaran olevan ”meko”, jossa ”me” tulee englannista (minä) ja ”ko”-pääte nepalista (genetiivi), siis Siiri sanoi ”minun” sekoittaen englannin ja nepalin. Toisaalta on hauskaa, miten Dilukin on opinnut suomea. Hän saattaa sanoa Siirille, että: ”Siiri, tule syömään, riisi ja herne!”.

Syksyn aikana olemme saaneet myös iloita vierailijoista: koko elokuun ajan luonamme olivat meidän molempien äidit, eli lastemme mummi ja mamma. Yhteinen kuukausi oli mahtavaa aikaa. Veimme mummia ja mammaa eri paikkoihin mutta elimme myös normaalia arkeamme täällä yhdessä. Lokakuussa Annin isosisko perheineen oli luonamme viikon. Heidän kanssaan oli vauhdikasta ja lapset touhusivat yhdessä aamusta iltaan. Me aikuiset valvoimme yöt, koska emme halunneet tuhлата kallisarvoista yhdessäoloaikaa nukkumiseen!

Kuva 6: Sählyä kotipihalla omien serkkujen kanssa!

Lähetysseuran työhön on käynyt tutustumassa myös erilaisia ryhmiä. Kesäkuussa oli ryhmä

seurakuntanuoria Oulun alueelta, elokuussa oli ryhmä Lähetysseuran missio-nuoria ja nyt marraskuussa seurakuntalaisia Lappeenrannasta (ja myös muualta Suomesta). Ryhmien kanssa kulkeminen tuo arkeen vaihtelua ja avaa myös uusia näkökulmia työhön, jota täällä teemme.

Jouluun valmistautumista

Olemme jo aloittaneet jouluun valmistautumisen, näin marraskuun alussa. Minttu aloitti kirjoittamalla joulupukille kirjeen. Hän asetteli kirjeen ulos ikkunanrakoon ja mietti sitten kovasti, tuleeko nepalilainen tonttu sen nyt siitä noutamaan. Yöllä nepalilainen tonttu oli kuin olikin kirjeen noutanut! Minttu oli asiasta ilahtunut ja seuraavaksi askartelikin joulukoristeita suomalaisen ystävänsä kanssa skypen välityksellä.

Saimme Suomesta joulukalenterit. Ne olivat ihana yllätys, emmekä malttaisi odottaa luukkujen avaamista! Nepalilainen kristityt viettävät tietysti joulua, mutta koska suurin osa nepaleista on hinduja, ei joulunaika näy katukuvassa juurikaan. Kukkatorilla mainostetaan kyllä jo pieniä sypressipuita, jotka sopisivat joulukuusiksikin. Ostamme varmasti oman pienen syressin ja koristelemme sen Mintun askartelemilla koristeilla. Joitakin koristeita toimme Suomesta mukamme tänne.

Minttu ja Santtu ovat aloittaneet jo jouluohjelman harjoittelemisen The British Schoolissa. Mintun ja Santun koulussa on edustettuna 40 kansallisuutta ja siten myös monia uskontoja, mutta joulu on hyvin tärkeä ja siihen liittyviä juhlaesityksiä valmistellaan huolellisesti pitkin syksyä. Joululaulujakin Minttu ja Santtu ovat jo koulussa harjoitelleet.

Pipareita leivomme jos vain keksin miten korvaamme siirapin. Siirappia ei täältä saa, mutta ehkä sulatamme tummaa sokeria. Siskoni toi meille piparkakkumaustetta Suomesta, mutta jouluisia

mausteita täältä kyllä saa. Nepalit juovat ympäri vuoden teetä, joka maistuu suomalaisen mielestä "jouluteeltä". Kinkkua ei voi harkita uunissa paistettavaksi pitkien sähkökatkojen takia, mutta paikallisista juureksista saamme kyllä valmistettua laatikon. Täällä viljellään paljon lanttua muistuttavaa mulan-juuresta.

Töissä valmistelemme Kauneimmat Joululaulut -tilaisuutta Suomen Kathmandun suurlähetystöllä pidettäväksi. Lisäksi pidämme joulujuhlan lähes jokaisessa kummikohteessamme. Lastenkotien lapset jo kovasti odottavat joulujuhlaa, joka on monelle orpolapselle vuoden kohokohta!

Muistutamme tässä samalla kaikkia teitä lukijoita Lähetysseuran järjestämistä Kauneimmat Joululaulut -tilaisuuksista taas ennen joulua. Kauneimmat Joululaulut -tapahtuma täyttää tänä vuonna 40 vuotta ja on Suomen suurin ja seurakuntien suosituin musiikkitapahtuma! Osallistumalla Kauneimmat Joululaulut -tilaisuuteen saa hyvän mielen itselleen, mutta samalla voi tehdä hyvää myös kaukaiselle lähimmäiselle. Laulutilaisuuksissa kerätään kolehti Lähetysseuran ulkomaisen työn tukemiseksi, tänä vuonna erityisesti Aasian lasten lukutaidon edistämiseksi. Viime vuonna Kauneimmat Joululaulut -tilaisuuksissa kerätyt kolehdit sekä valtakunnallinen joulukeräys tuottivat yhteensä yli miljoona euroa. Käykää kirkossa laulamassa!

Jouluna me aiomme käydä joko kansainvälisessä kirkossa tai nepalilaisittain suuressa yhteisessä joulutapahtumassa, joka pidetään taivasalla suuressa puistossa. Tapahtumaan osallistuu tuhansia Nepalilaisia kristittyjä.

Joulun sanoma tuntuu niin todelliselta täällä, jossa ihmiset palvovat kaikenlaisia jumalia ja pelkäävät, ovatko lepyttäneet niitä tarpeeksi. Ilosanoma kuuluu kaikille ja toivomme voivamme välittää sitä eteenpäin, ihmisille, jotka eivät vielä Jeesusta tunne.

Joulu on taas, riemuitkaa nyt, Vapahtaja on meille syntynyt!

**Kiitos kaikesta tuesta nimikkoseurakuntiimme!
Ollaan yhteydessä.**

Rukousaiheita:

- Koko Nepal ja epäselvä poliittinen tilanne (edelleen)
- Viisautta Annin ja Heikin työhön
- Mintun, Santun ja Siirin koulunkäynti ja ystävien löytyminen

Kiitosaiheita:

- Uusi Nepalilainen aluepäällikkö Ben Westerling ja vaimonsa Maria
- Perheemme arjen toimivuus; lapsetkin ovat mukavasti löytäneet omat paikkansa
- Dilu-didi, joka tuntuu meille aina vain tärkeämmältä ihmiseltä

Luukas 12: 16–21

Jeesus esitti heille vertauksen: "Oli rikas mies, joka sai maastaan hyvän sadon. Hän mietti itsekseen: 'Mitä tekisin? Minun satoni ei mahdu enää mihinkään.' Hän päätti: 'Minäpä teen näin: puran aittani ja rakennan isommat niiden sijaan. Niihin minä kerään koko satoni ja kaiken muun, mitä omistan. Sitten sanon itselleni: Kelpaa sinun elää! Sinulla on kaikkea hyvää varastossa moneksi vuodeksi. Lepää nyt, syö, juo ja nauti elämästä!' Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä hullu! Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta takaisin. Ja kaikki, minkä olet itsellesi varannut – kenelle se joutuu?' "Näin käy sen, joka kerää rikkautta itselleen mutta jolla ei ole aarretta Jumalan luona."

